

EN NOM DE TOTES LES JÚLIES

Almenar, 1981. Avui és l'últim dia en aquesta gàbia d'or. La mare va dir que no ho fes i el pare segur que es remou des de la tomba, però quan va aprovar-se la llei del divorci no vaig dubtar. Només anhelava la llibertat que havien promès que vindria de mà de la democràcia. Em dic Júlia, pubilla de la gran fortuna dels Ibars Noguera, tenia el món a les mans i ara només tinc cendres del que havia de ser i no ha sigut. Vaig escollir compartir la vida amb un home que només va fer que vendre'ns fum, i finalment va resultar ser un rastrejador de fortunes; igual que tots. Que corri la brama pel poble: el meu divorci és una realitat. El jutge a contracor ha dictat sentència. Avui gaudeixo trencant les cadenes, com quan se li dona una llaminadura a un nen.

Paraules: 150

Júlia Ibars va ser la primera a sol·licitar i aconseguir el divorci a Espanya després del franquisme. He intentat donar visibilitat a una figura de lluita, d'esperança i empoderament per les dones. Potser les cadenes que trenquem avui en dia són les mateixes, però totes som, en part, la Júlia.